

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΣΑΤΑΝΙΚΑ ΜΑΤΙΑ ΜΙΑΣ ΩΡΑΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΔΟΣ

ΕΒΑΙΟΣ ότι η οικογένειάς τον θλίβει των ήρώων της παρούσης τραγωδίας δύσκολα θ' αναγνωρισθούν από τα άρχαια στοιχεία των ονομάτων των, άπομασίζω να εξιστορήσω τις δραματικές λεπτομέρειές της. Κι' αν τυχόν συγκινήσω καμιά συγγενική των καρδιά, με την ανάστροφη, σκληρόν αναιμνήσεων, της ζητώ θεομιά συνγόηνη.

Πρό άρχεται, λοιπόν, χρόνων, σ' έναν λαμπρό πύργο του Σόμερσετ-Σάιρ της 'Αγγλίας, δινόταν επίσημη δεξίωση. 'Ο νεαρός λόρδος Τ. άποχωρητόσε την αναταναζή ζωή του πόλτου και κατατασσάταν ως ανθρωπολογός σ' ένα σύνταγμα έθελοντών, τού όποιου θ' αναχωρούσε γά τις 'Ινδίες. Πλήθος φίλων και συντρόφων της γλυν-
 τζέδικης πρίν ζωής του ήταν καλεσμένοι στη δεξίωση αυτή. 'Η σαμάνια και τ' άκριώτερα χρυσά έσοδύτηκαν με άφθονία, και κατά τα έπιμερόματα όλόκληρη η συντροφιά ένοιωσε κέφι άπερίγραπτο. Τότε ο λόρδος Φ., άβαντο στον ένδουσιασμό του, πόρτεινε να συνεχισθή τού γλέντι και στον δικό του πύργο, γειτονικό με τη μικρή κομπούλη 'Αζελδον. 'Η συντροφιά έποθέθηκε την πρότασή του με ξεφωνητά χαράς και μέσα σ' λίγη ώρα άλογα κι' άμάσι άποδίδασαν τους εύθιμους νέους στη μεγάλη αλή του πύργου του λόρδου Φ.

Γιά να συνεχισθή η διασκέδαση πού ενάμαστη άκούη, ο λόρδος Φ. έτοιμασε τη στιγμή εκείνη κι' έστειλε έλεγόντως προσλήσεις στις καλύτερες οικογένειες τού 'Αζελδον. 'Η περισσότερες θεωρήσαν τιμή τους να παρευρεθούν στη δεξίωση τού άριστοκράτου και πανσούρου γειτόνους των και κατά τού μορφή η αίθουσα τού πύργου ώμόφτηναν με την παροσία άρχοντων θελκτικών χρωών και δεσποτικών.

Μιά άρ' όλες τις ώμορφες αυτές άριστοκρατίδες, η δεσποινίς Μαίρη Κ., δέν άγγισε να γίνη στόχος των θαυμαστικών βλέματων όλης της μορφοεισότηνης συντροφιάς. Άνεργού άναστήματος, με σπάνιο άδωο πρόσωπο και—άλλόκοτη άντίθεση!—με μαύρα, σατανικής ώμορφιάς κι' έκφραστές μάτια, καταγοργήθηκε με την παροσία της όλους τού νεαρούς έκείνους άριστοκράτες. 'Ο ζωάνας τού θεωρούσε ζήτημα τιμής να χορήγη μαζί της κι' η σχετική προσλήσεις έπεσαν σάν βροχή. Κι' εκείνη, άκούωστη, χαμογελούσε σέ όλους, φλογόκοκκινη από ένδοξη ενθάρσηση κι' ύπερηφάνια, έννοουσε να βαναυσική τις επιθυμίες όλων των θαυμαστών της. Κι' έτσι, καθώς πετούσε από άρχαία σέ άρχαία και δρόγαν τις φίλοφρήσεις των θερμοκεφάλων νέων, δημιουργούσε συγχρόνως άναμεταξύ των θύματα. Κανένας δέν είχε μείνει άδιάφορος στην έξωτική, τη βάσιανη νεφελωτική γοητεία των άλ-
 λόκων ματιών της...
 Περισσότερο άρ' όλους έδειχναν άληθινή λαχτάρα γι' αυτήν ο νεαρός λόρδος Τ., ο όποιος θάρσυνε γιά τις 'Ινδίες, κι' ο έπίσης νεαρός λογαγός τών Ούσάφων της Βασιλικής Φρουράς λόρδος Μ. Αυτό δέ ώφελόταν κυρίως στο γεγονός ότι κι' η θελκτική Μαίρη σ' αυτούς τους δύο κοινούς άριστοκράτες είχε πού περισσότερο κάτω σκορπίσει τα ώμορφότερα χαμόγελά της και τα πλέον βέβαια της...
 Τσακίνα, έξυνη, σίγουρη γιά την καλλονή της, παρ' όλη την άδωα έξωτερική εμφάνισή της, η Μαίρη είχε ύπουλα τιλίξει στους πλοκάμιους της φίλαρσείας της αυτούς τους δύο ξεχωριστούς εύπατρίδες. Κι' ό-
 λα αυτά τού είχε κατορθώσει με άνεργστη μαεστρία, σέ σημείο ώστε κανένας από τους άλλους να μην καταλάβη τίποτα. Μόνο ο δίδ έννοήσιμος, ο δίδ αντίηχοι, έμάνοντο ο ένας έναντίον τού άλλου.
 Κι' η μορφα στιγμή της ρήξεως μεταξύ των δέν άγγισε να φύσση. Κατά τού βράδι, η οικογένειες τού 'Αζελδον άρχισαν να άποφώνονται από τού γλέντι, γιά να πάνε στά σπίτια των. Εύχαριστώντας τόν οικοδεσπότη γιά τήν άφορτήτά του, έφηναν μία-μία, άφού άποχωρήσαν κατόπιν και τούς άλλους προσκεκλημένους της συντροφιάς τού λόρδου. 'Όταν όμως ήθε ή σειρά και της Μαίρης να φύγη, τότε όλοι πρόσε-
 ξαν—και μάλιστα περισσότερο άρ' όλους ο ξερνική γλωμός λογαγός τής Βασιλικής Φρουράς—ότι τού χέρι της έμεινε περισσότερο τού δένον τους μέσα στό χέρι τού λόρδου Τ. Κι' άκούη ότι η ματιά της καρφώ-
 θε στη δική του με άφάνερα σνάρρα θλίψεως, γιά τού χωρισμού τους.
 Αυτό τού γεγονός κι' αυτές η παρατηρήσεις έγιναν άφορη—λίγη ώρα πού άγόρευτο—γενικά πειραγμένης της μεθυσμένης συντροφιάς κατά τού λόρδου Τ. 'Όλοι τόν έζήτησαν γιά τήν κατάστηρί του, όλοι τόν πείραζαν, σπρώχνοντας τα ποτήρια των και πίνοντας στην ύγιά του και στην ύγιά της Μαίρης. Κάποιος μάλιστα πρότεινε να κίνη πρός τι-
 μόν της και μιά πρότασι.

Μισοκνευρισμένος από τ' άστεία ο νέος και θλιμμένος ίσως γά την μελλοντική άναχώρησή του τόσο μακριά, ότετα μάλιστα από μιά τόσο έπιθυμητή κατάκτηση, έβρισκε τού ποτηρί του και έλπε με προσπατική ευ-
 θιμία :

—Προσίνω στην ύγιά της καλόκαρδης συντροφιάς... Προσίνω στην ύγιά των γλυντζέδων κατόκων τού 'Αζελδον και τούς εύχαριστώ έξ

ονμάτός σας γιά τις άλπομνητες ώρες πού περάσαμε μαζί τους, τους διαδεβαδ δέ ότι...

—'Ότι δέν θα φύγη πειά γιά τις 'Ινδίες, ότετα από τη γνω-
 ρμία της γοήσεως σιμωτολίδος τών... τόν δέκομε εύφωναί ο λογα-
 γός λόρδος Μ.

Η εύφωεία ήταν καυστική. 'Ο έρωτευμένος νέος άγρίωνε. Και με-
 θυμένος καθώς ήταν, φώναζε στό λόρδο :

—Έίσαι πρόστυχος... Κι' αν σού χρειάζεται μιά καλή ψυχολογία γιά νά ξεμεθύσης και νά συνέλθης, εύχαρίστω σού τήν σερβίρια...
 Και με κίνημα άπότομο τού χεριού του, άδειασε όλο τού χρυσά τού ποτηριού τόν στό πρόσωπο τού άταρχού λογαγού, ο όποιος άρχίστηκε νά σκουπιστή με τήν πετοία και νά γαλοφύλλει σαρκαστικά κι' ά-
 παίσια.

'Όλοι πάγοσαν. Κανένας δέν είχε προλάβει νά έπέυθη, γιάτί τού έ-
 πεισδίο αυτό είχε διαδραματισθή με άπίστευτη ταχύτητα.
 'Αφού σκουπιστηκε με άπάθεια ο λογαγός, έφριξε γοητο τόν ένα βέλι-
 μα άγριο και έλτε σέ δίδ από τους καλεσμένους :

—Κύριε Σ., χίριε ύσάφω Κ., σές παρακαλώ νά μου χρησιμοήσεις
 ως μάστιγες... 'Η μοναχία κι' ή γνή τηρη... 'Επειδή έγω προσέβαλα
 τόν άντίπαλό μου με λόγια, έκείνος δέ έμένα με χειροκρίσεις, θεωρού-
 μαί πού βαρύτερα προσέβλημένος έγώ. Σινεπός διαλέγω τά πιστόλια
 ως όπλο της μοναχίας μας, και...

Μονομωρητά διαπρεσκήας και κίτκος άπογοητεύσεως άκούστηκαν
 τότε. 'Ο λογαγός είχε γνήση άταρμήλλον σκοπεύτο και η έκλογή ως
 όλων μοναχίας τών πιστολίων δέν ήταν πρός τιμήν του, γιάτί ο
 λόρδος Τ., ο άντίπαλός του δηλαδή, ίστερούσε στον χειρισμό τους. 'Ο
 λογαγός όμως έννοουσε τη σημαία, τήν όχι καλοενητική γι' αυτόν, τού
 μονομωρητού, κι' έξακούωντας, δυνάμυνοντας τη σκληρή τριπή του :
 —Μη θορυβήτε, φίλοι μου... 'Αρρίστε με νά τελέσω και θα δήτε
 ότι δέν σκοπεύω νά έαυταλέω πρός όρελόσ μου
 τήν σκοπευτική ίστεροή μου. Λοπίν, ως βαρύτερα
 προσέβλημένος, έγω τού δικαιώμα της έκλογής των
 όπλων, και διαλέγω τού πιστόλι... 'Υπο τών όρων όμως
 η κανένας και τών δύο πιστολίων νά άκούμπουν
 άμοιβάς καταμεσής στα στήθη μας !...

Η πρωτομωρητά άγρότητος και θάρρος δήλωσε
 αυτή τού λογαγού έσπειρε σέ όλους τών πανικό και
 τήν άγρονη. Άσπρος σάν άσπια ο λόρδος Τ., έσκα-
 ψε τού κεφάλι του, μονομωρήσε ότι είνε σιμωρονος κι'
 άπάρηγε να κιντήση κατόπιν, μελλοθάνατος αυτός,
 τών μελλοθάνων έπίσης άντίπαλό του...
 Οι άμύστες ώφιστηκαν κι' από τά δύο μέρη και
 τά πιστόλια γυμνήσαν. Συγχρόνως όμως μια ύπατη
 κίνηση παρατηρήθηκε άνίμεσα στους φίλους τών δύο
 άντίπαλων, τήν όπία ο δίδ άντίηχοι δέν πρόσεξαν.
 Ήθε ή στιγμή της μοναχίας.

Οι δίδ άντίπαλοι τοσποθέτησαν ο ένας άντίχον
 στον άλλον.
 Και στό φριχτό παράγγελλμα «Πέρ 5», τά άκοιμω-
 μένα άνοβάκια στά στήθη των πιστόλια βρόντησαν
 τρομερά.

—Κατάρα... Ξεφώνισε άξαρνα ο λογαγός, πετώντας μακριά τού πι-
 στόλι του.
 —Θεέ μου, τί συμβαίνει !... μονομωρήσε κατόπιν της κι' ο λόρδος,
 κιντήοντας προσεχτικά τού δικό του πιστόλι.

Οι άμύστες, έλλίζοντας σέ εύρηνη τακτοποίηση της ύποθέσεως και
 άνατριχιασμένης προκαταβολικά από τόν δίδ σίγουρο φήνο πού θ' άν-
 τικρίζαν σέ λίγο, είχαν γυμείε μόνο με υπαροχή τά πιστόλια...

Οι άντίπαλοι όμως, ξεναμμένοι κι' ο δίδ τούς τώρα από τη δόνη
 τού άλληλοσκοπομού, σφάλισαν τ' αυτά τους στις θεμελις έπευθίδας
 και προτροπές των φίλων των νά συμμιλοθούν. Ένα ξεγυμίο σπαθιά,
 τού όπιο ξερεμείστηκε από τήν άπόσθηση τού οικοδεσπότη, χρησίμευ-
 σε σ' αυτούς ως μέσον έξακούωνσεως της μέχρι θανάτου μοναχίας
 των !...

'Όλοι πειά προσποθάνονταν τού μοιραίο. Οι δίδ άντίπαλοι έφιμα-
 χούσαν με λύσσα. Κι' άξαρνα, σέ μιά όμημηκή έφοδό του, ο λόρδος
 Τ. βύθισε όλόκληρο τού σπαθί τόν στό στήθη τού άντίπαλό του. 'Ο ά-
 τυχος λογαγός σωρίστηκε βαρής στη γή, βγάζοντας άφθων αίμα !...

'Ο νεαρός λόρδος Τ., ο φονεύς τού φίλου του, τήν άλλη μέρα κώ-
 λας, έφυγε από τήν 'Αγγλία, κυνηγημένος από τις τήψεις του. Τήν με-
 γάλη περιουσία του τήν κληροδότησε σέ άγαθοεργά ιδρύματα κι' αυτός
 έζη τώρα κάποι, άπομονωμένος, άγματος, μισάνθρωπος και με άλλα-
 γμένο τού όνομά του !...

